

Review Article

New Higher Education Research and Knowledge , 1 (2), 2023

An overview of the role of urban management on the quality of higher education in Iran

Amirhosein Ranjbar^a, Jalal Azimi Amoli^{b*}

^a. Ph.D. student of Geography and Urban Planning, Dep. of Geography, Nour Branch, Islamic Azad University, Nour, Iran

^b. Associate professor, Department of Geography, Islamic Azad University, noor, Iran.

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Keywords:

Urban Management, Education Quality, Higher Education,

Received:

25 July 2023

Received in revised form:

30 September 2023

Accepted:

11 October 2023

Published:

23 July 2023

Pp.19-40

Currently, the development and improvement of the quality of higher education is one of the main priorities of the policy makers and officials of the educational system in Iran. In this regard, urban management plays an important role in improving the quality of higher education in Iran. This article examines the role and impact of urban management on the quality of higher education in Iran. Urban management can facilitate the improvement of the quality of higher education in Iran by creating appropriate infrastructure, developing financial and material resources, proper management and having comprehensive and sustainable plans in the field of education. .. Urban management can facilitate the improvement of the quality of higher education in Iran by establishing appropriate cooperation and coordination between executive bodies and education officials. This cooperation and coordination can lead to more productivity in using available resources, solving existing problems and improving the quality of Iran's higher education. Search articles based on Farsi keywords; Urban management, quality of education, Iranian higher education, student, professor, and the English equivalent of these keywords were investigated in reliable databases and citations such as PubMed, Web of Science, Scopus, Google scholar, Science Direct, SID, and Magiran. . All original articles were collected and reviewed for inclusion in the study. The screening criteria were applied in three steps; 24 articles were found at the beginning of the search, in the screening stage (4 initial stages), 8 articles were excluded from the study, and at the end of the screening stage, 16 articles related to the purpose of the study remained. which was subjected to content evaluation and included in the study. The results showed that, in general, urban management plays an important role in improving the quality of higher education in Iran. By creating appropriate infrastructures and facilities, planning and correct policies, cooperation and coordination with executive bodies and continuous monitoring, urban management can improve the quality of higher education in Iran.

Citation: Ranjbar, A., & Azimi Amoli, J. (2023). An overview of the role of urban management on the quality of higher education in Iran. *Knowledge and Research in New Higher Education*, 1(2), 19-40.

<http://NHERK/nherk.2023.181118>

* Corresponding author (Email: ja_azimi46@yahoo.com :)

Copyright © 2023 The Authors. Published by Alim-e-Nour Publication. This is an open access article.

مقاله مروری

مروری بر نقش مدیریت شهری بر کیفیت آموزش عالی ایران

امیرحسین رنجبر^۱، جلال عظیمی آملی^{۲*}

۱. دانشجوی دکتری رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گروه گروه جغرافیا، واحد نور، دانشگاه آزاد اسلامی، نور، ایران
۲. دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، نور، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله

واژگان کلیدی:

مدیریت شهری،
کیفیت آموزشی،
آموزش عالی.

تاریخ دریافت:

۱۴۰۲/۰۵/۰۳

تاریخ بازنگری:

۱۴۰۲/۰۷/۰۸

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۲/۰۷/۱۹

تاریخ انتشار:

۱۴۰۲/۰۵/۰۱

صص. ۴۰-۱۹

در حال حاضر، توسعه و ارتقای کیفیت آموزش عالی یکی از اصلی‌ترین اولویت‌های سیاست‌گذاران و مسئولین نظام آموزشی در ایران است. در این راستا، مدیریت شهری نقش مهمی در بهبود کیفیت آموزش عالی ایران دارد. این مقاله به بررسی نقش و تأثیر مدیریت شهری بر کیفیت آموزش عالی ایران می‌پردازد. مدیریت شهری می‌تواند با ایجاد زیرساخت‌های مناسب، توسعه منابع مالی و مادی، مدیریت مناسب و داشتن طرح‌های جامع و مستدام در زمینه آموزش، بهبود کیفیت آموزش عالی ایران را تسهیل کند. مدیریت شهری می‌تواند با ایجاد همکاری و هماهنگی مناسب بین دستگاه‌های اجرایی و مسئولین آموزش و پرورش، بهبود کیفیت آموزش عالی ایران را تسهیل کند. این همکاری و هماهنگی می‌تواند منجر به بهره‌وری بیشتر در استفاده از منابع موجود، حل مشکلات موجود و ارتقای کیفیت آموزش عالی ایران شود. جستجوی مقالات براساس واژگان کلیدی فارسی؛ مدیریت شهری، کیفیت آموزش، آموزش عالی ایران، دانشجو، استاد و نیز معادل انگلیسی این کلیدواژه‌ها در پایگاه‌های اطلاعاتی و استنادی معتبر از جمله Science, Google scholar, Scopus, Web of Science, PubMed, Direct, SID و Magiran مورد بررسی قرار گرفت. تمام مقالات اصیل جهت ورود به مطالعه جمع‌آوری و بررسی گردیدند. معیارهای های غربالگری با اعمال معیارهای ورود و خروج در سه مرحله صورت گرفت؛ ۲۴ مقاله در ابتدای جستجو یافت شد در مرحله غربالگری (۴ مرحله ابتدایی) ۸ مقاله از مطالعه خارج شده اند و در مرحله انتهایی غربالگری ۱۶ مقاله مرتبط با هدف مطالعه باقی ماندند که مورد ارزیابی محتوایی قرار گرفت و وارد مطالعه شدند. نتایج نشان داد که به طور کلی، مدیریت شهری نقش مهمی در بهبود کیفیت آموزش عالی ایران دارد. با ایجاد زیرساخت‌ها و تسهیلات مناسب، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری صحیح، همکاری و هماهنگی با دستگاه‌های اجرایی و نظارت مستمر، مدیریت شهری می‌تواند باعث بهبود کیفیت آموزش عالی ایران شود.

استناد: رنجبر، امیرحسین، & عظیمی آملی، جلال. (۱۴۰۲). مروری بر نقش مدیریت شهری بر کیفیت آموزش عالی ایران. دانش و پژوهش در آموزش عالی نوین، (۲)، ۱۹-۴۰.

<http://NHERK/NHERK.2023.181118>

مقدمه

مدیریت شهری تأثیر قابل توجهی بر کیفیت آموزش عالی در ایران دارد (چرخیان، ۱۳۹۸). در زمینه مدیریت شهری، ایجاد فضاهای آموزشی مناسب و توسعه زیرساخت‌های آموزشی می‌تواند بهبود کیفیت آموزش عالی در ایران را تسهیل کند. ایجاد ارتباط بین دانشگاه‌ها و صنعت و توسعه فناوری می‌تواند به ارتقای کیفیت آموزش عالی کمک کند. به علاوه، مدیریت شهری می‌تواند با ایجاد فرصت‌های شغلی و کارآموزی برای دانشجویان، به ارتقای کیفیت آموزش عالی کمک کند (هانتر و همکاران، ۲۰۲۳). مدیریت شهری معمولاً به دستگاه‌های اجرایی مختلفی از جمله شورای شهر، شوراهای محلی و وزارتخانه‌ها تعلق دارد. این دستگاه‌ها نیز مسئولیت‌های مختلفی را در زمینه توسعه و بهبود امور آموزشی برای شهروندان دارند. چرا که همه شهروندان حق دارند به آموزشی کیفی و مناسب دسترسی پیدا کنند. این شامل حق دسترسی به مدارس و دانشگاه‌های با کیفیت و همچنین به منابع آموزشی و تجهیزات لازم برای یادگیری است. به طور کلی، حقوق آموزشی شهروندان در شهر شامل حق دسترسی به آموزش کیفی و مناسب، حق بهره‌گیری از آموزش رایگان، حق بهره‌گیری از واحدهای آموزشی کافی، حق دسترسی به آموزش حرفه‌ای و مهارتی، حق دسترسی به آموزش برای مهاجران و پناهنجویان و حق تحصیل برابر برای زنان و مردان است (ساگی، ۲۰۲۲). امروزه، بهبود کیفیت نظام آموزشی عالی به عنوان اصلی اساسی مورد توجه متصدیان این حوزه قرار گرفته است. ارتقای کیفیت آموزش عالی، به ابتکار و نوآوری در اندیشه و عمل عاملان انسانی آموزش عالی و دانشگاه‌ها بستگی دارد. وضعیت کیفی آموزش عالی و دانشگاه‌ها، در گذر تاریخی آنها شکل می‌گیرد و کیفیت موجود هر دانشگاهی متأثر از اندیشه‌ای است که مدیران و اعضای هیات علمی و کارکنان آن راجع به دانشگاه دارند (یمینی‌دوزی سرخابی، ۱۳۹۱). کیفیت از ریشه *Qualitat* و *Quatitas*، ترجمه واژه یونانی *Poiotes* به معنی چه نوع و *Tat .tas* از ریشه لاتین *qui* به معنی کی و چه کسی است؟ و نیز کیفیت معادل لاتین واژه *Quality* و از ریشه عربی کیف و به معنی چگونگی، چونی، صفت و حالت چیزی است. به لحاظ تاریخی عقیده عمومی و کلی در مورد کیفیت برای اولین بار در صنعت ظاهر شده است. ادوارد دمینگ^۱ از جمله افرادی است که تلاش‌های زیادی را بهبود کیفیت در صنعت و بازرگانی انجام داده است. موضوع کیفیت در آموزش عالی از سال ۱۹۹۰ به یک مسئله چالش‌برانگیز در میان کنشگران این حوزه مبدل شده است. که چگونگی تعریف آن را با مشکل مواجه ساخته است. کیفیت واژه‌ای است که به معنی آن با توجه به ذهنیت افراد مختلف تغییر می‌کند؛ بنابراین،

1- Edwards Deming

مفهومی نسبتاً ارزش محور ۱ است. هر فرد ممکن است در چارچوب ارزش‌های موردنظر خود کیفیت را تعریف و درباره آن به گونه‌ای خاص قضاوت کند. کیفیت ترکیبی از کارایی، اثربخشی، بهره‌وری، پاسخگویی و نوآوری است (فراستخواه، ۱۳۸۹). بنابراین، کیفیت آموزش عالی به اندیشه موجود از مفهوم کیفیت مرتبط است و از آنجا که اندیشه و خلاقیت انسانی محدودیت ندارد، لذا تصور کیفیتی نهایی و کامل از آموزش عالی نیز امکان دفاع ندارد. کیفیت آموزشی پدیده‌های نسبی و چند بعدی است و کیفیت پدیده‌های آموزشی (محتوا، یادگیری دانشجو، فضای آموزشی، دانش و مهارت مدیران، اعضای هیئت علمی و کارکنان و غیره) به کیفیت دانشگاه بستگی دارد و بهبود کیفیت دانشگاه (اهداف آموزشی، محتوا و سازماندهی تحصیلی، آموزش و پویایی سازمان دانشگاه) و ارتقای کیفی عملکرد. دانشگاه در فضای دانشگاهی یا فرهنگ آن امکانپذیر است. کیفیت محصولات و خدمات در هر جامعه با کیفیت نظام آموزش عالی آن جامعه در ارتباط است (گل‌افشانی و همکاران، ۱۳۹۷). شورای اعتبارسنجی آموزش عالی (۲۰۰۳) کیفیت آموزشی را دستیابی به هدف یا مطابقت با استانداردهایی که به صورت عمومی پذیرفته شده یا یک هیأت تضمین کیفیت یا اعتبارسنجی آن را تعیین کرده، تعریف نموده است مفهوم کیفیت مفهومی چند بعدی است که قبل از اینکه به شکل امروز در آموزش عالی مطرح بشود، در صنعت و دیگر خدمات مطرح شد. مفاهیم مدیریت جامع، الگوی عمومی ارزیابی تعالی کیفیت و غیره نمونه‌هایی از این دست هستند، هر چند تلاش شده است این مفاهیم در آموزش عالی و دانشگاه‌ها نیز به کار رود (زمانی، ۱۳۹۶، ص ۳۶). کیفیت آموزش در دوره‌های دانشگاهی از عوامل متعددی تأثیر می‌پذیرد، تحقیقات نشان دادند که برخی از این عوامل عبارتند از: استفاده از ملاک‌های مورد عمل در گزینش هیأت علمی و دانشجو، چگونگی سازماندهی محتوای آموزشی، چگونگی روش تدریس، چگونگی سازماندهی فضای آموزشی و ارزشیابی کلاسی (بریمانی و همکاران، ۱۳۹۰). حال سؤال اساسی و مسأله اصلی که مطرح می‌شود، این است که چگونه می‌توان از طریق مدیریت شهری، منابع و تسهیلات مورد نیاز برای آموزش عالی را تأمین کرد؟ چه اقداماتی می‌توان انجام داد تا ارتباط بیشتری بین دانشگاه‌ها و شهرداری‌ها برقرار شود و همکاری در جهت بهبود آموزش عالی تقویت شود؟ آیا مدیریت شهری می‌تواند در توسعه زیرساخت‌های آموزش عالی موثر باشد؟ چه تدابیری برای ارتقای امنیت دانشجویان در محیط‌های شهری می‌توان انجام داد؟ آیا مدیریت شهری می‌تواند در انعقاد تفاهم‌نامه‌ها و همکاری با موسسات آموزشی و دانشگاه‌های بین‌المللی دخیل باشد؟

تأمین منابع مالی برای آموزش عالی، یکی از مهمترین نقش‌های مدیریت شهری است. شهرها با تأمین منابع مالی و

توزیع منابع به صورت کارآمد و عادلانه، می‌توانند به دستاوردهای آموزش عالی مبادرت بگیرند. برنامه‌ریزی درست برای استفاده از این منابع، نقش مهمی در بهبود کیفیت آموزش عالی دارد. مدیریت شهری باید سیاست‌ها و قوانین مناسبی را تدوین و اجرا کند تا کیفیت آموزش عالی در شهرها حفظ شود و برتری در رقابت بین دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ممکن شود. سیاست‌های مناسب شامل ارزیابی عملکرد، توجیه مالی، تامین نیروی انسانی متخصص و دیگر عوامل است. مدیریت شهری مسئولیت ایجاد شرایط مناسب برای دسترسی به آموزش عالی را دارد (برلسفورد و همکاران، ۲۰۱۸).

این شامل تامین محل‌های آموزشی، حمل و نقل عمومی موثر، منابع خوابگاهی و سایر امکانات زندگی و دانشجویی است. مدیریت شهری شامل برنامه‌ریزی مناسب برای توسعه و بهبود زیرساخت‌ها، تامین منابع مالی، اصلاح سیاست‌ها است. در ایران، مدیریت شهری معمولاً به دستگاه‌های اجرایی مختلفی از جمله شورای شهر، شوراهای محلی و وزارتخانه‌ها تعلق دارد. این دستگاه‌ها مسئولیت‌های مختلفی را در زمینه توسعه و بهبود امور آموزشی دارند. تامین منابع مالی برای آموزش عالی، یکی از مهمترین نقش‌های مدیریت شهری است. شهرها با تامین منابع مالی و توزیع منابع به صورت کارآمد و عادلانه، می‌توانند به دستاوردهای آموزش عالی مبادرت بگیرند (تسنکوا، ۲۰۲۱).

برنامه‌ریزی درست برای استفاده از این منابع، نقش مهمی در بهبود کیفیت آموزش عالی دارد. مدیریت شهری باید سیاست‌ها و قوانین مناسبی را تدوین و اجرا کند تا کیفیت آموزش عالی در شهرها حفظ شود و برتری در رقابت بین دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ممکن شود. سیاست‌های مناسب شامل ارزیابی عملکرد، توجیه مالی، تامین نیروی انسانی متخصص و دیگر عوامل است. مدیریت شهری مسئولیت ایجاد شرایط مناسب برای دسترسی به آموزش عالی را دارد. این شامل تامین محل‌های آموزشی، حمل و نقل عمومی موثر، منابع خوابگاهی و سایر امکانات زندگی و دانشجویی است. مدیریت شهری با برنامه‌ریزی مناسب، تامین منابع مالی، اصلاح سیاست‌ها و توانمندسازی مؤسسات آموزش عالی، تأثیر مستقیمی بر کیفیت آموزش عالی در ایران خواهد داشت. این تأثیر می‌تواند بهبود یافته و نتایج مثبت برای جامعه و کشور به همراه داشته باشد (برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد، ۲۰۱۳).

مدیریت شهری، به عنوان ارتباط بین دولت محلی و جامعه محلی، می‌تواند تأثیری قابل توجه بر کیفیت آموزش در یک شهر داشته باشد. مدیریت شهری با تعیین سیاست‌ها، برنامه‌ریزی درست و اجرای مؤثر می‌تواند تأثیر مثبتی بر کیفیت آموزش در یک شهر بگذارد. به عنوان مثال، به وسیله تامین منابع مالی مناسب، ارتقای بنیان‌های فیزیکی و تکنولوژی آموزشی، ایجاد برنامه‌های آموزشی مناسب و بهره‌گیری از متخصصین مجرب، مدیریت شهری می‌تواند به رشد و توسعه کیفیت آموزش در شهر کمک کند. علاوه بر این، فرایند مشارکت مدیریت شهری با جامعه محلی نیز می‌تواند بر کیفیت آموزش تأثیر زیادی داشته باشد (سامی و همکاران، ۲۰۲۲).

ایجاد ارتباط نزدیک با والدین، دانش‌آموزان، معلمان و دیگر عوامل آموزشی می‌تواند منجر به همکاری عمومی برای بهبود کیفیت آموزش شود. مدیریت شهری می‌تواند تأمین نیازهای اساسی در دسترسی به آموزش را تسهیل کند. ایجاد مدارس و دانشگاه‌های عمومی در نقاط قابل دسترسی و بهینه شهری، ایجاد راه‌های ارتباطی آسان بین مدارس و دانشگاه‌ها با مراکز شهری و تأمین نیازهای دانش‌آموزان در زمینه‌هایی مانند تغذیه و سلامت می‌تواند تأثیر قابل توجهی در کیفیت آموزش داشته باشد. مدیریت شهری تأثیر مستقیم و غیرمستقیمی بر کیفیت آموزش عالی در یک شهر دارد. با اجرای مصممانه برنامه‌ها و سیاست‌ها و مشارکت کیفی با جامعه محلی، مدیریت شهری می‌تواند بهبود کیفیت آموزش را در یک شهر تسهیل و تسریع کند (پل دی. آدی، ۲۰۱۸).

روش کار

مطالعه حاضر یک مطالعه مروری است بر مقالات دو زبان فارسی و انگلیسی در بازه زمانی سال‌های که در مجلات داخلی یا خارجی چاپ و منتشر شده‌اند و به بررسی مدیریت شهری و کیفیت آموزش عالی با رویکرد معیارهای ورود مطالعه و هدف مطالعه حاضر بوده‌اند. جستجوی مقالات براساس واژگان کلیدی فارسی؛ مدیریت شهری، کیفیت آموزش، آموزش عالی ایران، دانشجو، استاد و نیز معادل انگلیسی این کلیدواژه‌ها در پایگاه‌های اطلاعاتی و استنادی معتبر از جمله *Magiran*، *SID*، *Science Direct*، *Google scholar*، *Scopus*، *Web of Science*، *PubMed* مورد بررسی قرار گرفت. تمام مقالات اصیل جهت ورود به مطالعه جمع‌آوری و بررسی گردیدند. معیارهای های غربالگری با اعمال معیارهای ورود و خروج در سه مرحله صورت گرفت؛ (۱) مقالاتی که واژه‌های کلیدی در عنوان خود نداشته‌اند حذف شده‌اند، (۲) مقالات در قالب چکیده و پایان نامه‌ها و گزارش همایش، کنگره‌ها و سخنرانی‌ها از مطالعه خارج شده‌اند، (۳) مقالاتی که صرفاً چکیده داشته‌اند از مطالعه خارج شده‌اند، (۴) مطالعاتی که محتوا با هدف مطالعه مقاربت موضوعی نداشته‌اند از مطالعه خارج شده‌اند. ۲۴ مقاله در ابتدای جستجو یافت شد در مرحله غربالگری (۴ مرحله ابتدایی) ۸ مقاله از مطالعه خارج شده‌اند و در مرحله انتهای غربالگری ۱۶ مقاله مرتبط با هدف مطالعه باقی ماندند که مورد ارزیابی محتوایی قرار گرفت و وارد مطالعه شدند.

یافته‌ها

نتایج جستجو مقالات تعداد ۱۶ مقاله داخلی و خارجی در راستای هدف مطالعه در ذیل آورده شده است؛ صالحی (۱۴۰۲) در پژوهشی تحت عنوان "تعامل مدیریت شهری با دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی؛ ارائه مدل دانش شهرگاه" از راهبرد روش‌شناسی تلفیقی و چندگانه استفاده شده کردند. نتایج این رویکردها و نظریات، ارائه الگوی «دانش شهرگاه» است. بخش‌های مختلف این الگو از ذی نفعان دو طرف دانشگاه و شهر و همچنین عرضه و تقاضای دانش مورد نظر و کاربردی به تفکیک و به جزئیات تشریح شده است.

پورکریمی و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان "بررسی عوامل موثر بر کیفیت آموزش در دانشگاه فرهنگیان: پژوهشی پدیدارشناسانه" بیان داشتند که ارتقای کیفیت آموزش در دانشگاه فرهنگیان ماهیتی چندوجهی داشته و سرمایه‌گذاری هم‌زمان در این وجوه زمینه‌ساز ایجاد کیفیت آموزش است.

چابک و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی تحت عنوان "ارزشیابی کیفیت آموزش عالی از دیدگاه دانشجویان" نشان دادند وضعیت کیفیت آموزش عالی در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه بر حسب جنسیت و دانشکده پاسخگویان تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. از دیدگاه دانشجویان، کیفیت آموزش عالی در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه پایین‌تر از حد متوسط بود. بنابراین، به‌منظور ارتقای کیفیت فرایند آموزش باید برنامه‌ریزی دقیق و اقدامات عملی در راستای خواسته‌ها و انتظارات آموزشی و پژوهشی دانشجویان صورت گیرد.

شهاددی و توکلی نیا (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان "تبیین الگوی جاری مدیریت شهری و آرایه مدل بهینه حکمروایی شهری در جبرفت" بیان داشتند الگوی مدیریت شهری در این شهر الگویی ناکارآمد و با اثربخشی پایین است، همچنین یافته‌های تحلیلی بیانگر این است که ارزیابی از الگوی مدیریت شهری، تحت تأثیر سه عامل: مشکلات مربوط به خدمات و تسهیلات در محله زندگی، ایمنی و امنیت در محلات شهری، مشارکت شهروندان در مدیریت شهری می‌باشد.

علمداری و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی به طراحی مدل شایستگی‌های عمومی و اختصاصی حوزه مدیریت شهری پرداختند و بعد از کدگذاری مصاحبه‌های پیاده‌سازی شده ۱۰ تم که همان شایستگی‌های لازم برای مدیران بود، استخراج گردید. این ۱۰ تم در دو دسته کلی شایستگی‌های عمومی و اختصاصی طبقه‌بندی شدند. شایستگی‌های عمومی شامل اخلاق حرفه‌ای، مهارت ادراکی، مدیریت تغییر و مدیریت داده‌ها می‌شود و شایستگی‌های اختصاصی نیز شامل مهارت ارتباطی، توانمندی‌های فردی، دانش و مهارت تخصصی، مهارت حل مسأله، رهبری افراد و مدیریت عملکرد است.

ریکی و همکاران (۱۴۰۲) در مطالعه ای زمینه ای، ساماندهی مدیریت شهری از طریق مشارکت شهروندان (مورد مطالعه: شهر زاهدان) را بررسی کردند. نتایج کلی نشان می‌دهد جهت مقابله با عدم مشارکت شهروندان در مدیریت شهری باید از استراتژی‌های (استفاده از رسانه‌های جمعی، ایجاد فرصت‌های جدید در حوزه ارتباط با مدیریت شهری، اقتصاد با برنامه یا اقتصاد راهبردی) استفاده نمود.

خوشحال سوستانی و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی تعداد ۷۴ پیشران در ۸ بعد کلی (اقتصاد شهری، اجتماعی، زیست‌محیطی و محیط‌شهری، کالبدی و زیرساخت شهری، مدیریتی و نهادهای شهری، امنیت شهری، سیاست و حکمروایی، فردی-روانشناختی) را شناسایی کردند که در مجموع ۵۴۰۲ مورد از کل روابط بین پیشرانها، دارای ارزش اثرات متقاطع بودند. خروجی محاسبات نشان داد ۱۵ پیشران جزو پیشرانهای تأثیرگذار؛ ۵ پیشران، دووجهی؛ تعداد ۶ پیشران، تأثیرپذیر؛ تعداد ۸ پیشران، مستقل و تعداد ۴۰ پیشران جزو پیشرانهای تنظیمی بود. بر اساس تحلیل نوع پراکنش پیشران‌ها و تأثیرگذاری مستقیم پیشرانها بر یکدیگر، سیستم تاب‌آوری کلانشهرتهران، ناپایدار بوده و سناریوهای آتی برای تاب‌آوری کلانشهر تهران، می‌بایست روی عوامل کلیدی پایه‌ای صورت گیرد.

شمس نیا و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی بیان داشتند شناخت عوامل موثر بر ارتقاء کیفیت آموزش کارکنان، درک بهتری از محیط کار آنان را برای برنامه ریزان آموزشی پدیدار می‌سازد. ارایه آموزش با کیفیت به کارکنان شبکه بهداشت سبب می‌شود تا اهداف و راهبردهای سازمانی بهتر شناخته شود و مسیر خدمت رسانی در جهت درست قرار گیرد. ارتقاء آموزش کارکنان شبکه بهداشت زمینه خدمات با کیفیت را جهت بیماران و ذی‌نفعان هموار می‌سازد.

شریف‌زاده و عبدالله‌زاده (۱۴۰۱) در پژوهشی بیان داشتند طبق نتایج تحقیق، سطح رضایت بیشتر دانشجویان در خصوص کیفیت آموزشی پایین و متوسط است. علاوه بر این، همبستگی منفی معناداری بین «سن» با کیفیت «محتوا، روشهای آموزشی و برنامه درسی» و همبستگی مثبت معناداری بین «امید به کسب مهارت و آمادگی شغلی» با کیفیت «تدریس و عملکرد آموزشگران»، «پیشرفت تحصیلی» با کیفیت «محتوا، روشهای آموزشی و برنامه درسی» و «بازدیدهای علمی» با کیفیت «امکانات، زیرساختها و امور پشتیبانی» وجود دارد.

نصیری و همکاران (۱۴۰۱) بیان داشتند کیفیت آموزش بر هر سه مؤلفه تحلیل رفتگی آموزشی تأثیر منفی و معنادار دارد، اما اثر کیفیت خدمات آموزشی فقط بر مؤلفه خستگی هیجانی منفی و معنادار است و به‌طور غیرمستقیم بر دو مؤلفه دیگر تحلیل رفتگی اثر معنادار ندارد. با توجه به نتایج پژوهش، نظرهای دانشجویان می‌تواند راهگشایی برای برنامه‌ریزیهای مؤثر و مفید به‌منظور افزایش کیفیت و کمیّت آموزش و پژوهش و کاهش تحلیل رفتگی آموزشی و کارآمد کردن دانشجویان باشد.

کاظمیان و حقیقی (۱۳۹۰) در پژوهشی تحت عنوان «مدیریت شهری در نظام آموزش عالی ایران: ارزیابی فلسفه وجودی و الزامات میان‌رشته‌ای» سه هدف اصلی را دنبال کردند. اول شناسایی ماهیت رشته مدیریت شهری؛ دوم بررسی ضرورت‌ها و الزامات رشته مدیریت شهری به عنوان یک میان‌رشته و تبیین و آسیب‌شناسی وضعیت موجود آن؛ و سوم ارزیابی و تدوین چهارچوب تحلیلی فلسفه وجودی رشته مدیریت شهری در ایران. نتیجه پژوهش بر ماهیت میان‌رشته‌ای مدیریت شهری و ضرورت توجه جدی به این ماهیت در دانشگاه‌های کشور تأکید دارد.

نوه ابراهیم و کریمی (۱۳۹۵) در پژوهشی بیان داشتند مدیران گروه‌های آموزشی به عنوان یکی از ارکان مدیریت در نظام آموزش عالی کمتر مورد ارزشیابی قرار گرفته‌اند، از این رو، در پژوهش حاضر ارتباط بین مهارت‌های سه‌گانه (فنی، روابط انسانی و ادراکی) مدیران گروه‌های آموزشی دانشگاه تربیت معلم تهران در قالب ۱۸ مهارت ویژه با کیفیت آموزشی گروه مربوط با توجه به شاخص‌های ۱۴ گانه آموزش عالی بررسی شده است. بین مهارت فنی و ادراکی مدیران گروه‌های آموزشی با کیفیت آموزشی تأیید شد، ولی ارتباط معنی‌داری مبنی بر وجود همبستگی بین مهارت روابط انسانی با کیفیت آموزشی در این پژوهش مشاهده نشد.

عارف و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان "مروری بر مولفه‌های مدیریت شهری کارآمد در بافت مدینه" بیان داشتند از زمانی که انسان از جنگل بیرون آمده و بخشی از یک جامعه متمدن شده است، همواره در تلاش بوده است تا از بهترین امکانات استفاده کند. زندگی با بهترین امکانات از روز اول اولویت انسان بوده است. با افزایش جمعیت جهان، شهرها و کشورهای جدیدی بر روی نقشه جهان ظاهر شدند. اداره هر کشور و شهر با استفاده از منابع خود، اسکان شهروندان مهاجر به شهرها از جمله تامین آب و زهکش، ساخت و سازهای جدید، مدیریت بهداشت و درختکاری را تضمین کرد. در این مقاله، عناصر مدیریت شهری معاصر در چارچوب عناصر دولت مدینه و همچنین آغاز و تحول نظام شهری و محلی بررسی شد. تجربه سیستم‌های دموکراتیک مختلف و مقایسه آنها نشان می‌دهد که حکومت محلی در دسترس‌تر، دلسوزتر و سریع‌تر به نیازهای محلی پاسخ می‌دهد. بنابراین، دولت محلی باید توسط مردم محلی با توجه به تجربیات و آرزوهای خود توسعه و تکامل یابد. این چیزی است که در ایالات متحده و سایر کشورهای توسعه یافته اتفاق می‌افتد. تمرکززدایی قدرت در سطح مردم منجر به ارائه بهتر خدمات اجتماعی و مدنی، احیای دموکراسی واقعی در کشور و تعامل و مشارکت فعال تر و سودمندتر توده‌ها در تمام سطوح حکومتی می‌شود. آنها باید قدرت اخذ و جمع‌آوری درآمد را داشته باشند. واگذاری قدرت بدون اینکه دولت‌های محلی قادر به جمع‌آوری و مدیریت منابع مالی از منابع خود باشند، به احتمال زیاد مردم را قادر به اداره امور خود نمی‌کند.

بریت و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی تحت عنوان "مدارس اجتماعی حمایت شده توسط دانشگاه به عنوان شریک در

تلاش های احیای محلات" بیان داشتند سیاست گذاران شهری، مقامات شهری و ساکنان جامعه از طرح های احیای محله برای ایجاد محله های امن و توانمند استفاده می کنند. در سال ۲۰۱۶، رهبران در کلمبوس، اوهایو، تلاشی را برای احیای محله راه اندازی کردند که برای بهبود ایمنی، دسترسی به فرصت ها و توسعه اقتصادی در محله تاریخی لیندن طراحی شده بود. تمرکز اولویت شامل تقویت مدارس لیندن از طریق توسعه دو مدرسه اجتماعی با کمک دانشگاه (UACS) بود. با استفاده از مدل همکاری جامعه به عنوان راهنما، رهبران مدارس، دانشگاه، بخش های غیرانتفاعی و دولت محلی برای حمایت از فرآیندهای بهبود مدارس در دو مدرسه ابتدایی *Linden K-6* همکاری کردند. نظرسنجی های سالانه ذینفعان بهبودهای قابل توجهی را در درک ایمنی محله، حال و هوای مدرسه و سیستم کلی حمایت از یادگیری نشان داده اند. شیوع بروز خشونت های رفتاری در بین دانش آموزان کاهش یافت. علاوه بر این، در طول همه گیری *COVID-19*، مدل *UACS* به حفظ تعامل دانش آموزان و یادگیری مجازی کمک کرد و خانواده ها را به مدارس متصل نگه داشت.

باستوس و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهشی با عنوان " برنامه های کاربردی شهر هوشمند برای ارتقای مشارکت شهروندان در مدیریت و حکمرانی شهر: بررسی سیستماتیک" با هدف ارائه دیدگاهی جامع از (۱) اهداف مطالعات تحقیقاتی با استفاده از زیرساخت های شهر هوشمند برای ارتقای مشارکت شهروندان در مدیریت و حکمرانی شهرها، (۲) ویژگی های راه حل های پیشنهادی از نظر منابع داده، کیفیت داده، و مکانیسم های امنیت و حریم خصوصی داده ها، و همچنین استراتژی هایی برای تشویق مشارکت شهروندان، و (۳) مراحل توسعه برنامه های کاربردی گزارش شده، یک جستجوی الکترونیکی با ترکیب پایگاه های داده و کلمات کلیدی مرتبط انجام دادند و ۷۶ مطالعه پس از یک فرآیند انتخاب را بررسی کردند. نتایج نشان دهنده علاقه فعلی به توسعه برنامه های کاربردی برای ارتقای مشارکت شهروندان برای شناسایی مشکلات شهری و کمک به فرآیندهای تصمیم گیری است. بسیاری از مطالعات وارد شده، شهروندان را به عنوان عواملی در نظر گرفتند که قادر به گزارش مسائل (مانند مسائل مربوط به نگهداری زیرساخت های شهری یا تحرک در فضاهای شهری)، نظارت بر برخی پارامترهای محیطی (مانند آلودگی هوا یا صوتی)، و به اشتراک گذاشتن نظرات (مثلاً)، نظرات در مورد عملکرد مقامات محلی) برای حمایت از مدیریت شهری بودند. علاوه بر این، اقلیتی از مطالعات گنجانده شده، کاربردهای مشترکی را برای مشارکت شهروندان در فرآیندهای تصمیم گیری در برنامه ریزی شهری، انتخاب پروژه های توسعه و تعمیق ارزش های دموکراتیک ایجاد کردند. همچنین در مورد نیاز به تعمیق مکانیسم هایی برای تضمین کیفیت داده ها و امنیت و حریم خصوصی داده ها، توسعه استراتژی هایی برای تشویق مشارکت شهروندان و اجرای قوی مجموعه های آزمایشی برای ارزیابی تأثیر برنامه های کاربردی توسعه یافته در زمینه های روزانه را میتوان در

نظر گرفت.

آردیتو و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان " نقش دانشگاه ها در مدیریت دانش پروژه های شهر هوشمند " بیان داشتند توسعه شهرهای هوشمند بیشتر و بیشتر بر اساس چارچوب های مدیریت دانش (KM) انجام می شود که منجر به چالش های مدیریتی جدیدی می شود که نشان دهنده پیچیدگی حاکمیت مدیریت دانش و پردازش مسائل پروژه های شهر هوشمند و همچنین نیاز به مدیریت دانش است که هم در داخل و هم فراتر از مرزهای پروژه ها منشأ می گیرد. با این حال، تحقیقات عمیق در مورد توسعه شهرهای هوشمند از منظر مدیریتی و مدیریت دانش اندک باقی مانده است. به طور مفصل، اگرچه دانشگاه ها مانند پروژه های شهر هوشمند، مسائل رقابت و برتری اکوسیستم های مبتنی بر دانش هستند، نقش های متفاوتی که در چنین پروژه هایی در برخورد با مسائل حاکمیتی و فرآیندهای مدیریت دانش ایفا می کنند هنوز مورد مطالعه قرار نگرفته است. بنابراین، با انجام یک مطالعه موردی اکتشافی از ۲۰ پروژه شهر هوشمند، این مقاله با هدف بررسی دقیق نحوه مدیریت دانشگاه ها موضوع حکمرانی مدیریت دانش در هنگام استفاده از دانش داخلی، موضوع حاکمیت مدیریت دانش در هنگام استفاده از دانش خارجی، موضوع فرآیندهای مدیریت دانش در هنگام استفاده از دانش بیرونی را بررسی کرد. نتایج نشان می دهد که دانشگاه ها به عنوان واسطه های دانش، دروازه بان دانش، ارائه دهنده دانش و ارزیاب دانش عمل می کنند.

بحث

عدم ارتباط متقابل و فقدان تعامل اثر بخش بین دانشگاه ها، با سازمان های عمومی مانند حوزه مدیریت شهری، منتج به کاهش بهره وری و کارایی لازم در این حیطة شده است همکاری بین دانشگاه ها و شهرداری ها می تواند این رویه را بهبود بخشد و به شکل های مختلفی ایجاد شود و به هر دو طرف منافع بسیاری به ارمغان بیاورد. یکی از شکل های همکاری می تواند ایجاد برنامه های تحقیقاتی مشترک باشد. (صالحی، ۱۴۰۲). دانشگاه ها دارای توانایی انجام تحقیقات علمی و پژوهش های متنوع هستند که به نتایج مفید و کاربردی در حوزه های مختلف از جمله مدیریت شهری و توسعه شهری منجر می شوند. در این تحقیقات مشترک، شهرداری ها همکاری کننده قرار می گیرند و با ارائه اطلاعات و داده ها مورد نیاز تحقیقات به کار می روند و در عوض از نتایج و پیشنهادهای این تحقیقات برای بهبود شرایط شهر استفاده می کنند. دانشگاه ها می توانند دوره های آموزشی و کارگاه های آموزشی در زمینه های مرتبط با حوزه های شهری برگزار کنند. این دوره ها و کارگاه ها می توانند موضوعاتی از جمله مدیریت منابع آب، ایمنی شهری، ترافیک و حمل و نقل عمومی، مدیریت پسماند و موضوعات مرتبط با تغییرات اقلیمی را شامل شوند. این کارگاه ها و آموزش ها می توانند به کارمندان و کارگران

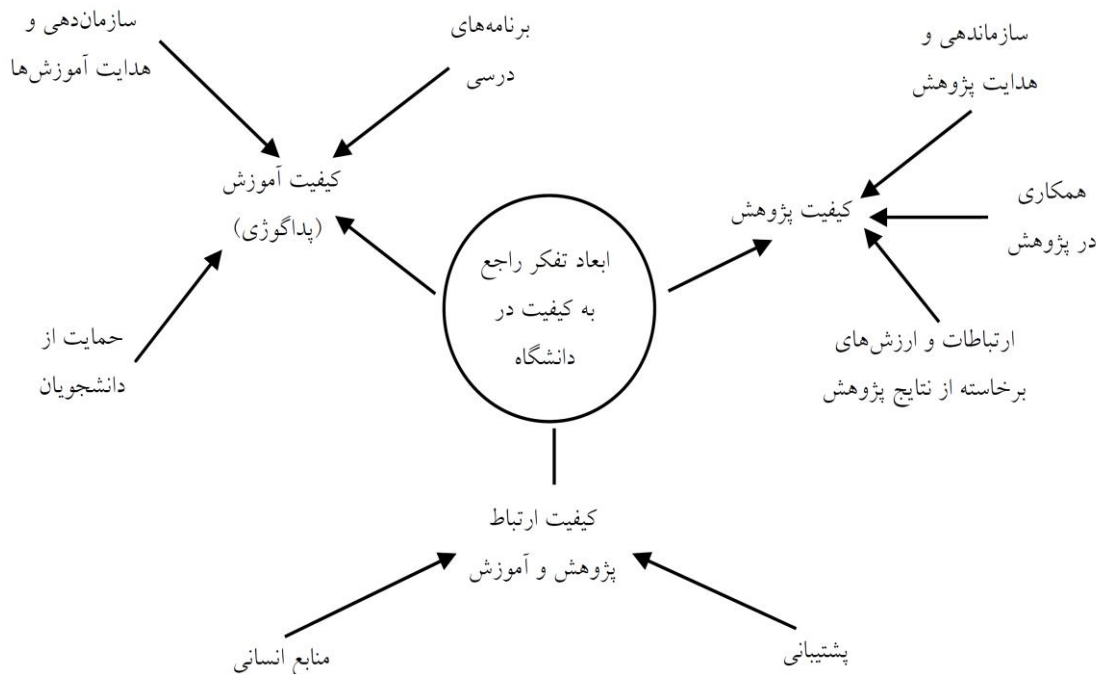
- شهرداری ها کمک کنند تا مهارت های لازم برای مواجهه با چالش های شهری را بدست آورند (خدانشناس لیمونی، ۱۳۹۸).
- برای تأمین منابع و تسهیلات مورد نیاز برای آموزش عالی از طریق مدیریت شهری، می توانید اقدامات زیر را انجام دهید:
۱. برقراری همکاری با دانشگاه ها و مؤسسات آموزشی: مدیریت شهری می تواند با دانشگاه ها، مدارس عالی و مؤسسات آموزشی دیگر همکاری کند تا منابع مالی و تسهیلات فنی را به اشتراک بگذارند.
 ۲. تأمین منابع مالی: مدیریت شهری می تواند منابع مالی را تأمین کند، مانند اختصاص بودجه اضافی برای آموزش عالی یا جذب سرمایه گذاری ها از بخش خصوصی.
 ۳. ایجاد و توسعه تسهیلات آموزشی: مدیریت شهری می تواند در ایجاد و توسعه تسهیلات آموزشی مثل کتابخانه ها، آزمایشگاه ها، کلاس ها و مراکز تحقیقاتی سرمایه گذاری کند.
 ۴. ارتقای کیفیت آموزش: مدیریت شهری می تواند برنامه ها و پروژه های آموزشی را راه اندازی کند که به ارتقای کیفیت آموزش و افزایش دسترسی به آن در شهروندان کمک می کنند.
 ۵. تشویق و حمایت از جوانان: مدیریت شهری می تواند سیاست ها و برنامه هایی را اجرا کند که افراد جوان را به تحصیل و پیشرفت در آموزش عالی تشویق کنند، مانند ارائه همکاری ها و بورس های تحصیلی.
 ۶. راه اندازی برنامه های آموزشی تخصصی: مدیریت شهری می تواند برنامه های آموزشی تخصصی را برای تأمین نیروی کار متخصص در حوزه های مورد نیاز شهر، مانند فناوری اطلاعات، مهندسی، پزشکی و طراحی برنامه راه اندازی کند.
 ۷. همکاری با سازمان ها و جوامع مردمی: مدیریت شهری می تواند با سازمان ها و جوامع مردمی محلی همکاری کند تا منابع و تسهیلات در دسترس برای آموزش عالی را تأمین کند و با دایره های مختلف جامعه در ارتقای آموزش همکاری کند (شورای اروپا، ۲۰۱۸).
- دانشگاه ها می توانند به عنوان مشاوران علمی و فنی به شهرداری ها کمک کنند. به طور مستقیم یا از طریق پروژه های مشترک، دانشکده ها و مراکز تحقیقاتی می توانند به شهرداری ها در برنامه ریزی و اجرای طرح ها و پروژه های مختلف کمک کنند. این شامل طراحی و ساخت سازه های مهندسی شهری مانند ساختمان های عمومی، فضاهای سبز، ایجاد زیرساخت های شهری بهینه و بهبود مدیریت فناوری اطلاعات در شهرداری ها است. همکاری بین دانشگاه ها و شهرداری ها می تواند باعث توسعه پایدارتر و هوشمندتر شهرها شود و بهبود کیفیت زندگی شهروندان را برای جامعه بهبود بخشد. همچنین می تواند شامل ایجاد برنامه های تحقیقاتی مشترک، برگزاری دوره ها و کارگاه های آموزشی، ارائه مشاوره علمی و فنی و همچنین برگزاری پروژه های مشترک باشد. تمامی این اقدامات همه به چهارچوب توسعه پایدار و بهبود شرایط

شهر متمانلد(دی وریس، ۲۰۰۸).

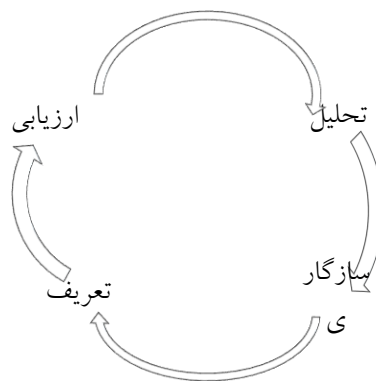
برخی از تأثیرات مدیریت شهری بر کیفیت آموزش عالی می‌پردازیم:

۱. ایجاد زیرساخت‌های مناسب: مدیریت شهری می‌تواند برای ساخت و توسعه زیرساخت‌های مناسب برای مدارس و دانشگاه‌ها سرمایه‌گذاری کند. زیرساخت‌های مناسب شامل تأمین منابع مالی و امکانات فیزیکی نظیر کتابخانه‌ها، آزمایشگاه‌ها و محیط‌های آموزشی بیشتر است. این تأمین منابع و امکانات می‌تواند بهبود کیفیت آموزش عالی در شهر را تسهیل کند.
 ۲. ارتقاء سیاست‌های آموزشی: مدیریت شهری می‌تواند سیاست‌های آموزشی منطقه را ارتقا داده و اقدامات سیاسی مناسب را برای ارتقاء کیفیت آموزش عالی در شهر بگیرد. این اقدامات می‌تواند شامل تشویق استعدادهای محلی، تسهیل دسترسی به آموزش عالی برای اقشار ضعیف جامعه و ایجاد برنامه‌های آموزشی مخصوص برای توسعه مهارت‌های عملی و کاربردی باشد.
 ۳. ایجاد شراکت‌های محلی و بین‌المللی: مدیریت شهری می‌تواند شراکت‌های محلی و بین‌المللی را برای توسعه آموزش عالی در شهر برقرار کند. این شراکت‌ها می‌تواند شامل تبادل دانش و تجربه با دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی دیگر، ارتقاء برنامه‌های تعاونی از سوی دولت و تأمین منابع مالی از سوی شرکت‌ها و بنگاه‌های خصوصی باشند.
 ۴. ارزیابی و نظارت بر کیفیت: مدیریت شهری می‌تواند برنامه‌ها و استانداردهای مناسبی برای ارزیابی و نظارت بر کیفیت آموزش عالی در شهر تعیین کند. این ارزیابی و نظارت می‌تواند به واکنش به نیازهای محلی و اطمینان از ارتفاع کیفیت آموزشی در شهر کمک کند.
 ۵. ایجاد فرهنگ آموزش محور: مدیریت شهری می‌تواند فرهنگی را که آموزش عالی را ترویج می‌کند، توسعه داده و برای جامعه محلی ایجاد کند. این می‌تواند شامل تشویق اهتمام و تمرکز بر آموزش، تقویت تفکر پژوهشی و تشویق کمک به توسعه محلی با استفاده از دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی باشد.
- به طور کلی، مدیریت شهری با سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، ارتقاء سیاست‌های آموزشی، ایجاد شراکت‌ها، ارزیابی و نظارت بر کیفیت و ایجاد فرهنگ آموزش محور، می‌تواند بهبود کیفیت آموزش عالی در یک شهر را تسهیل کند (ایبرتس، ۱۹۹۵).
- از طرفی دیگر در خصوص مقوله کیفیت آموزشی امروزه سه گروه اعضای هیات علمی، دانشجویان و کارفرمایان به عنوان ذینفعان اصلی با دانشگاه و به تبع آن با مقوله کیفیت نظام آموزش عالی سر و کار دارند که متأسفانه یا خوشبختانه هر کدام از آنها دیدگاه متفاوتی در این رابطه داشته و قضاوت متمایزی می‌کنند. مثلاً کیفیت آموزش عالی از نظر کارفرمایان آن است که دانش آموختگان در انجام دادن وظایف محوله شغلی از دانش، نگرش و توانایی لازم برخوردار باشند. اما از نظر دانشجویان، کیفیت آموزش عالی مترادف با پیشرفت تحصیلی آنان در طول دوران تحصیلی‌شان در دانشگاه است. در حالی که کیفیت در آموزش عالی از نظر اعضای هیات علمی با میزان انتقال دانش و انجام دادن پژوهش مربوط می‌باشد. بنابراین ملاحظه می‌کنید نظر اعضای هیات علمی، دانشجویان و کارفرمایان درباره کیفیت گوناگون است. به نظر من سه گروه درست می‌گویند. اما اشکال کار در اینجا است که هر یک از آنها از ظن خودبه موضوع می‌نگرد. دیدگاه هر سه گروه اعضای هیات علمی، دانشجویان و کارفرمایان در خصوص مقوله کیفیت در نظام آموزش عالی صحیح می‌باشد ولی اشکال کار در آنجایی مشاهده می‌شود که تصمیم‌گیرندگان به هنگام تصمیم‌گیری به یکی از این سه مراجعه کرده و دیدگاه دو گروه دیگر را نادیده می‌گیرند. شایسته‌ترین تصمیم آن است که در تعریف کیفیت در نظام آموزش عالی به همه ابعاد و جوانب آن نگریده و دیدگاهی جامع و سیستمی در مورد آن داشته باشیم (فقیه حبیبی و کاوسی، ۱۳۹۵). دانشگاه لوزان طرحی

برای اندیشیدن راجع به کیفیت پیشنهاد کرده است که در این طرح سه بخش اساسی یعنی کیفیت آموزشی، کیفیت پژوهشی و کیفیت رابطه آموزش و پژوهش یا یکدیگر پیوند دارند و می‌توانیم آن را به صورت شکل ۲-۶ نشان دهیم.

شکل ۲-۶- طرحی برای تفکر راجع به کیفیت آموزش‌های دانشگاهی (گل افشانی، ۱۳۹۷)

شکل ۲-۷- فرایند بررسی و بهبود کیفیت دانشگاه (دوزی سرخابی، ۱۳۹۱)

سوال اینکه چه ابزارهایی می‌تواند شهرداری و یا مجموعه مدیریت شهری به دانشگاه‌ها ارائه کند تا کیفیت آموزش عالی تضمین شود؟

شهرداری می‌تواند ابزارهای متنوعی را برای تضمین کیفیت آموزش عالی به دانشگاه‌ها ارائه کند. بعضی از این ابزارها شامل موارد زیر می‌باشند:

۱. تامین امکانات و تجهیزات: شهرداری می‌تواند از طریق اختصاص بودجه و همکاری با سایر سازمان‌ها و نهادهای مرتبط، امکانات و تجهیزات لازم برای دانشگاه‌ها را تأمین کند. این امکانات شامل آزمایشگاه‌ها، کتابخانه‌ها، سالن‌های کنفرانس، تجهیزات رایانه‌ای و دسترسی به اینترنت و غیره می‌باشند.
۲. برگزاری دوره‌های آموزشی برای اساتید: شهرداری می‌تواند دوره‌های آموزشی برای اساتید دانشگاهی برگزار کند تا آن‌ها را با روش‌ها و استراتژی‌های آموزشی بروز آشنا سازد.
۳. ایجاد مراکز پژوهشی و نشریات علمی: شهرداری می‌تواند برای دانشگاه‌ها امکانات لازم برای ایجاد مراکز پژوهشی و نشریات علمی فراهم کند. این مراکز و نشریات می‌توانند به دانش‌آموختگان و اساتید دانشگاه امکان انجام پژوهش‌های علمی و انتشار مقالات داخلی و بین‌المللی را بدهند.
۴. ایجاد بورس‌های تحصیلی: شهرداری می‌تواند بورس‌های تحصیلی را به دانشگاه‌ها ارائه دهد تا دانشجویان با استعداد و پتانسیل بتوانند به تحصیل در دانشگاه‌های برتر دسترسی پیدا کنند. این کار می‌تواند کمکی به جذب استعدادهای درخشان باشد و کیفیت آموزش را ارتقا دهد.
۵. ایجاد همکاری‌های صنعتی: شهرداری می‌تواند همکاری با صنعت و شرکت‌های محلی و بین‌المللی را برای دانشگاه‌ها تسهیل کند. این همکاری‌ها می‌توانند شامل برنامه‌های کارآموزی، تحقیق مشترک و استفاده از تجربیات صنعتی در آموزش باشند که می‌تواند برای دانشجویان مزیت رقابتی و فرصت‌های شغلی بیشتری ایجاد کند.
۶. ایجاد شوراهای مشترک: شهرداری می‌تواند شوراهای مشترک بین دانشگاه‌ها و سایر نهادها و سازمان‌ها برگزار کند. این شوراهای می‌توانند به منظور بررسی و تدوین سیاست‌های آموزشی و تحقیقاتی برای دانشگاه‌ها و نیز هماهنگ سازی بین دانشگاه‌ها و فضای کسب و کار برگزار شوند.
۷. حمایت مالی از پروژه‌های تحقیقاتی: شهرداری می‌تواند پروژه‌های تحقیقاتی برتر دانشگاه‌ها و دانشجویان را

- مالیاً حمایت کند. این حمایت می‌تواند شامل اعطای گزنت‌ها، تامین منابع مالی، و تسهیل در دسترسی به زمینه‌های تحقیق و تکنولوژی باشد.
۸. برگزاری همایش‌ها و نشست‌های علمی: شهرداری می‌تواند همایش‌ها و نشست‌های علمی را در همکاری با دانشگاه‌ها برگزار کند. این همایش‌ها و نشست‌ها می‌توانند فرصتی برای ارتباط و تبادل دانش و تجربیات بین دانشگاه‌ها، صنعت و جوامع علمی فراهم کنند.
۹. پشتیبانی از فرهنگ علمی: شهرداری می‌تواند اقداماتی را به منظور ترویج فرهنگ علمی و ارتقای سطح آموزش و پژوهش در جامعه انجام دهد. این اقدامات می‌توانند شامل برگزاری مسابقات علمی، جوایز دانشجویی، ترویج مطالعه و تحقیق در دانشگاه‌ها و غیره باشد.
۱۰. حفظ محیط زیست: شهرداری می‌تواند برنامه‌های گسترده‌ای را برای حفظ محیط زیست در دانشگاه‌ها اجرا کند. در این برنامه‌ها، می‌توان از طریق دسترسی به انرژی‌های تمیز، جمع‌آوری و بازیافت زباله، حفظ منابع طبیعی و غیره به حفاظت از محیط زیست کمک کرد.
۱۱. ایجاد برنامه‌های اجتماعی: شهرداری‌ها می‌توانند برنامه‌های اجتماعی برای دانشجویان دانشگاه‌ها برگزار کنند. این برنامه‌ها می‌توانند شامل فرهنگی، هنری، ورزشی و سبک زندگی باشند و به دانشجویان امکان تفریح و استراحت پس از ساعت‌های تحصیل را فراهم کنند.
۱۲. ایجاد ارتباط مستقیم با مدیران دانشگاه: شهرداری‌ها می‌توانند ارتباط مستقیم با مدیران دانشگاه برقرار کنند و برای آن‌ها پلتفرم‌هایی مهیا کنند تا از نظارت و پشتیبانی استفاده کنند. این ارتباط می‌تواند توسط سمینارها، جلسات گروهی و همراه بودن در پروژه‌ها و برنامه‌های مشترک برقرار شود (زوکین و دی ماجیو، ۲۰۱۸).
- شهرداری‌ها با ایجاد همکاری‌های مؤثر، نظارت مناسب و سرمایه‌گذاری مناسب می‌توانند به بهبود کیفیت آموزش در دانشگاه‌ها کمک کنند. شهرداری‌ها می‌توانند با دانشگاه‌های محلی همکاری کنند تا استانداردهای کیفیت آموزشی را تعیین کنند و برنامه‌های مشترکی اجرا کنند. این همکاری می‌تواند شامل ارائه منابع مالی و تحقیقاتی برای توسعه امکانات و برنامه‌های آموزشی با کیفیت باشد. از طرف اعضای جامعه به منظور بهبود کیفیت آموزش عالی می‌تواند برای جمع‌آوری نظرات و پیشنهادات از طرف اعضای جامعه به منظور بهبود کیفیت آموزش عالی، شهرداری و دانشگاه می‌توانند از ابزارها و برنامه‌های زیر استفاده کنند:
۱. نظرسنجی‌ها و پرسشنامه‌ها: با ایجاد نظرسنجی‌ها و پرسشنامه‌ها و انتشار آن‌ها در وبسایت‌ها، صفحات شبکه‌های اجتماعی و اپلیکیشن‌های موبایل، می‌توان از مشارکت جمعی برای بهبود کیفیت آموزش استفاده

- کرد. این ابزارها به شهروندان و دانشجویان امکان می‌دهند تا نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را در مورد آموزش ارائه دهند.
۲. گروه‌های تفکر و هم‌افزایی: ایجاد گروه‌های کوچک از اعضای جامعه، دانشگاه و شهرداری، که به صورت منظم جلساتی داشته باشند و در آن‌ها نظرات، انتقادات و پیشنهادات مطرح شوند، می‌تواند به عملکرد بهبود آموزش عالی کمک کند. این گروه‌ها می‌توانند با همکاری شهرداری و دانشگاه، اقدام به اجرای پروژه‌ها و برنامه‌های بهبود کیفیت آموزشی کنند.
۳. ایجاد فرماندهی سازمانی: با ایجاد یک سازمان یا یک تیم مسئول برای بررسی نظرات و پیشنهادات ارائه شده توسط اعضای جامعه، امکان بررسی و اجرای این نظرات وجود دارد. این سازمان می‌تواند ارتباط و همکاری بین شهرداری، دانشگاه و اعضای جامعه را فراهم کند و پیگیری‌های لازم برای بهبود کیفیت آموزش را انجام دهد.
۴. نشریات و گزارش‌ها: ایجاد نشریات و گزارش‌های منتظم درباره وضعیت آموزش و پیشنهادات ارائه شده توسط اعضای جامعه، می‌تواند به شهروندان و دانشجویان امکان دسترسی به اطلاعات و صحبت‌های دیگران را بدهد. این طرح می‌تواند اطلاعاتی را در اختیار قرار دهد و به کمک آن، اعضای جامعه بتوانند نظرات خود را ارائه کنند و برخی از مشکلات را حل نمایند.
۵. نشست‌ها و همایش‌ها: برگزاری نشست‌ها و همایش‌ها با حضور اعضای جامعه، نمایندگان شهرداری و دانشگاه، اساتید و دانشجویان می‌تواند به همکاری آن‌ها برای بهبود کیفیت آموزش عالی کمک کند. این نشست‌ها به عنوان فرصتی برای بحث و تبادل نظر در مورد مسائل مربوط به آموزش و بهبود آن استفاده می‌شوند.
- به طور کلی، همکاری شهرداری و دانشگاه با اعضای جامعه برای جمع‌آوری نظرات و پیشنهادات و ایجاد مکانیزم‌های مناسب برای ارزیابی و اجرای آن‌ها، می‌تواند راهکارهای مؤثری برای بهبود کیفیت آموزش عالی فراهم کند. برای افزایش تعامل و همکاری بین شهرداری‌ها و دانشگاه‌ها در تضمین کیفیت آموزش عالی می‌توان اقدامات زیر را انجام داد:
۱. ایجاد کمیته مشترک بین شهرداری و مراکز آموزش عالی برای شناسایی و رسیدگی به مسائل مربوطه.
 ۲. تدوین مدلی برای ایجاد شهر یادگیرنده با محوریت دانشگاه‌های کلان شهرها.
 ۳. تشویق به استفاده از ظرفیت‌های تخصصی دانشگاه برای حل مشکلات شهری.
 ۴. حمایت مالی از دانشگاه‌ها برای ارتقای کیفیت آموزشی و پژوهشی در حوزه مدیریت شهری.
 ۵. تشویق به مشارکت دانشگاه‌ها در طرح‌های شهرسازی و عمرانی.
- با اجرای این اقدامات، شهرداری‌ها و دانشگاه‌ها می‌توانند با همکاری یکدیگر کیفیت آموزش عالی را تضمین کرده و به

توسعه شهرهای خود کمک کنند. برای افزایش تعامل و همکاری بین شهرداری و دانشگاه در امور تضمین کیفیت آموزش عالی، می‌توان اقدامات زیر را انجام داد:

۱. تشکیل کمیته‌های مشترک: برای بررسی و تصحیح مشکلات مشترک می‌توان کمیته‌های مشترکی تشکیل داد. این کمیته‌ها می‌توانند مسائل مربوط به کیفیت آموزش را بررسی و راهکارهایی برای بهبود موارد مشکل ارائه دهند.

۲. برگزاری نشست‌ها و کنفرانس‌ها: برگزاری نشست‌ها و کنفرانس‌ها با حضور نمایندگان از دو طرف، یعنی شهرداری و دانشگاه، به منظور مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها و بحث و تبادل نظر در مورد تضمین کیفیت آموزش می‌تواند مفید باشد.

۳. ایجاد پروژه‌های مشترک: شهرداری و دانشگاه می‌توانند با تشکیل پروژه‌های مشترک در زمینه‌های آموزش و پژوهش، با همکاری و مشارکت یکدیگر، کیفیت آموزش را بهبود بخشند.

۴. ارتقای توانمندی مدیران آموزشی: شهرداری می‌تواند برنامه‌هایی را برای ارتقای توانمندی مدیران آموزشی در دانشگاه‌ها برنامه‌ریزی کند. این برنامه‌ها می‌توانند شامل دوره‌های آموزشی، کارگاه‌ها و نشست‌های تخصصی باشند.

۵. ایجاد شوراهای مشترک: تشکیل شوراهای مشترک با نمایندگان از دو سازمان می‌تواند برای بررسی و تصحیح مشکلات مشترک و ارتقای کیفیت آموزش مفید باشد.

۶. تبادل دانش و تجارب: تعامل و همکاری بین شهرداری و دانشگاه می‌تواند به اشتراک گذاری دانش و تجارب مربوط به تضمین کیفیت آموزش عالی منجر شود. برگزاری نشست‌های تخصصی و کارگاه‌ها برای این منظور می‌تواند مفید باشد.

۷. ایجاد پایگاه داده‌های مشترک: ایجاد پایگاه داده‌های مشترک برای جمع‌آوری و ثبت اطلاعات کیفیت آموزشی دانشگاه‌ها و نتایج برنامه‌های اجرایی شهرداری می‌تواند در ارتقای تعامل و همکاری مفید باشد.

۸. افزایش هماهنگی بین بخش‌ها: برای بهبود تعامل و همکاری، بخش‌های مختلف شهرداری و دانشگاه باید بهبود هماهنگی و همکاری را در موضوعات مربوط به کیفیت آموزش عالی تقویت کنند.

با انجام این اقدامات، تعامل و همکاری بین شهرداری و دانشگاه در امور تضمین کیفیت آموزش عالی قابل افزایش خواهد بود (یونسکو، ۲۰۱۸).

نتیجه گیری

مدیریت شهری نقش مهمی در کیفیت آموزش عالی در ایران دارد. با توجه به اینکه شهرها متمرکز و محور فعالیت‌های آموزشی هستند، برنامه‌ریزی و مدیریت مناسب شهری می‌تواند بر کیفیت آموزش تأثیر مهمی داشته باشد. کیفیت آموزش عالی، محصولی مربوط به برون و درون سیستم دانشگاهی است و نمی‌توان بدون رویکردی همه جانبه‌نگر عاملان آن را بررسی کرد، فهمید و متعالی ساخت و می‌دانیم که برون سیستم دانشگاهی (جامعه محلی، منطقه‌ای، ملی و جهانی) پر بعد و پیچیده است. برای فهم کیفیت آموزش عالی و تعالی بخشی به آن، یعنی توسعه خلاقیت‌های فردی و گروهی توسعه‌گر ارزش‌های والای انسانی چنین رویکردی ضروری است. تأمین زیرساخت‌های مناسب برای آموزش عالی نیز از وظایف مدیریت شهری است. مدیریت شهری می‌تواند با ایجاد فرصت‌های مناسب برای دسترسی به آموزش برای تمام افراد، عدالت و برابری در فرصت‌های آموزشی را تضمین کند. این شامل ایجاد مدارس و مراکز آموزشی در نواحی محروم و راه‌هایی برای دسترسی آسان به این مراکز است. مدیریت شهری برای بهبود کیفیت آموزش عالی باید همکاری موثری با سایر نهادها مانند وزارت آموزش و پرورش، مراکز تحقیقاتی، صنایع و بخش خصوصی انجام دهد. این همکاری‌ها می‌تواند در تأمین منابع و بهره‌وری بهتر از آنها نقش مهمی داشته باشد. با توجه به اینکه شهرها متمرکز و محور فعالیت‌های آموزشی هستند، برنامه‌ریزی و مدیریت مناسب شهری می‌تواند بر کیفیت آموزش تأثیر مهمی داشته باشد. به طور کلی می‌توان گفت که مدیریت شهری با تأمین منابع مالی، توسعه زیرساخت‌ها، تسهیل دسترسی به آموزش، همکاری با سایر نهادها و برنامه‌ریزی مناسب می‌تواند بهبود کیفیت آموزش عالی در ایران را تضمین کند. رابطه میان مدیریت شهری و کیفیت آموزش عالی به‌طور مستقیم از تأثیر مدیریت شهری بر سیستم آموزشی در یک شهر خاص ناشی می‌شود.

منابع

- بریمانی، ابوالقاسم؛ صالحی، محمد و صادقی، محمدرضا. (۱۳۹۰). بررسی عوامل موثر بر بهبود کیفیت آموزش عالی در دوره تحصیلات تکمیلی از دیدگاه دانشجویان. فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات مدیریت آموزشی، ۲ (۸).
- پورکریمی، مجتبی، مهنی، امید، روشندل اربطانی، طاهر. (۱۴۰۲). بررسی عوامل موثر بر کیفیت آموزش در دانشگاه

فرهنگیان: پژوهشی پدیدارشناسانه. نامه آموزش عالی. دوره ۱۶، شماره ۶۱

چابک، فخرعلی، کیهان، جواد، حسنی، محمد، سامری، مریم، فیضی، آرام. (۱۴۰۲). ارزشیابی کیفیت آموزش عالی از دیدگاه دانشجویان: مطالعه موردی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه. تدریس پژوهی، دوره ۱۱، شماره ۱ - شماره پیاپی

۳۱

چرخچیان، مریم (۱۳۹۸). مدیریت شهری. انتشارات دانشگاه پیام نور

خداشناس لیمونی، علی (۱۳۹۸). درآمدی بر مدیریت شهری. ناشر: علیم نور

خوشحال سوستانی، ابراهیم، ولیزاده، رضا، پناهی، علی. (۱۴۰۲). آینده پژوهی پارادایم مدیریت شهری پساکروناپی با تأکید بر تاب‌آوری شهری (مطالعه موردی: کلان‌شهر تهران). مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی. دوره ۴، شماره

۱

ریکی، جواد، میری، غلامرضا حافظ رضازاده، معصومه. (۱۴۰۲). مطالعه زمینه‌ای، ساماندهی مدیریت شهری از طریق

مشارکت شهروندان (مورد مطالعه: شهر زاهدان). مهندسی جغرافیایی سرزمین. دوره ۷، شماره ۳ - شماره پیاپی ۱۷

شریف‌زاده، ابوالقاسم، عبدالله‌زاده، غلامحسین. (۱۴۰۱). بررسی رضایت دانشجویان کشاورزی از کیفیت آموزشی. فصلنامه

پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی. دوره ۱۷، شماره ۳ - شماره پیاپی ۶۱

شمس‌نیا، سید علی، محمدخانی، کامران، قورچیان، نادر قلی، محمد داودی، امیر حسین. (۱۴۰۲). تبیین عوامل مؤثر بر

ارتقاء کیفیت آموزش کارکنان شبکه‌های بهداشت و درمان. دوماهنامه علمی - پژوهشی رهیافتی نو در مدیریت

آموزشی، مقالات آماده انتشار، پذیرفته شده

شهدادی، علی، توکلی‌نیا، جمیله. (۱۴۰۲). تبیین الگوی جاری مدیریت شهری و آرایه مدل بهینه حکمروایی شهری در

جیرفت. پژوهش‌های جغرافیایی برنامه‌ریزی شهری. دوره ۱۱، شماره ۲

صالحی، محمدجواد. (۱۴۰۲). تعامل مدیریت شهری با دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی: ارائه مدل "دانش

- شهر-گاه". فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، دوره ۱۶، شماره ۶۱

علمداری، وحید، ایمانی، محمدنقی، یونسی بروجنی، جلیل، شریفی، اصغر. (۱۴۰۲). طراحی مدل شایستگی‌های عمومی

و اختصاصی حوزه مدیریت شهری (مطالعه موردی: مدیران شهرداری تهران). مطالعات مدیریت شهری. مطالعات

مدیریت شهری. دوره ۱۵، شماره ۵۳

فراستخواه، مقصود. (۱۳۸۹). دانشگاه و آموزش عالی: منظرهای جهانی و مسئله‌های ایرانی. تهران: نشر نی.

فقیه حبیبی، علی و کاوسی، اسماعیل (۱۳۹۵). ارزیابی عوامل مؤثر بر ارتقای فرهنگ کیفیت در نظام دانشگاهی کشور.

- فصلنامه علمی- پژوهشی علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، ۱۰ (۴).
- کاظمیان، غلامرضا، حقیقی، مجید. (۱۳۹۰). مدیریت شهری در نظام آموزش عالی ایران: ارزیابی فلسفه وجودی و الزامات میان‌رشته‌ای. فصلنامه مطالعات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی. دوره ۳، شماره ۲ - شماره پیاپی ۲۳
- نصیری، فخرالسادات، قنبری، سیروس، اردلان، محمدرضا، کریمی، ایمان. (۱۴۰۱). تأثیر کیفیت آموزش و خدمات آن بر «تحلیل رفتگی آموزشی» دانشجویان تحصیلات تکمیلی. فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی. دوره ۲۱، شماره ۳ - شماره پیاپی ۷۷
- نوه ابراهیم، عبدالرحیم، کریمی، وجیهه. (۱۳۹۵). بررسی رابطه مهارت‌های سه‌گانه مدیران گروه‌های آموزشی با کیفیت آموزشی. فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، دوره ۱۲، شماره ۱ - شماره پیاپی ۳۹
- یمینی‌دوزی سرخابی، محمد. (۱۳۹۱). کیفیت در آموزش عالی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).

- Ardito, L., Ferraris, A., Petruzzelli, A. M., Bresciani, S., & Del Giudice, M. (2019). The role of universities in the knowledge management of smart city projects. *Technological forecasting and social change*, 142, 312-321.
- Arif, K. M., Khan, H. W., Abass, N., Gulzar, S., & Amjad, I. (2023). A Review of the Elements of Effective Urban Management in the Context of the State of Madinah. *Qualitative Research*, 23(2), 103-122.
- Bastos, D., Fernández-Caballero, A., Pereira, A., & Rocha, N. P. (2022, October). Smart City Applications to Promote Citizen Participation in City Management and Governance: A Systematic Review. In *Informatics* (Vol. 9, No. 4, p. 89). MDPI.
- Brelsford, C., Houghton, J. W., Jacob, A. P., & Nair, S. (2018). Urban management, city branding and strategic communication practices: The case of Maribor, Slovenia. *Journal of Place Management and Development*, 11(1), 57-77.
- Britt, N., Bates, S., Anderson-Butcher, D., Edwards, R., Noteman, N., Brady, C., ... & Childs, T. M. (2023). University-assisted community schools as partners in neighborhood revitalization efforts. *Children and Schools*, 45(1), 35-45.
- Council of Europe (2018). "Cities for Education: Best practices in Educational Policies and Strategies in Council of Europe member states". Retrieved from:

<https://rm.coe.int/cities-for-education-best-practices-in-educational-policies-and-strat/1680796541>

- De Vries, P., Handford, M., & Sobral, F. (2008). "Financing strategies for urban education: Lessons from Brazil, Chile, India, and Mexico". *International Journal of Educational Development*, 28(4), 393-403.
- Eberts, R. W., & Openshaw, R. L. (1995). "Financing urban schools: What options do cities have?". *Economics of Education Review*, 14(3), 227-241.
- Goriss-Hunter, A., Archer, V., & Arvanitakis, J. (2023). Identity and intersectional responsive pedagogy in higher education: insights from two locations in regional and urban Australia. In *Inclusion, Equity, Diversity, and Social Justice in Education: A Critical Exploration of the Sustainable Development Goals* (pp. 181-196). Singapore: Springer Nature Singapore.
- Rethinking planning education for urban equality: higher education as a site for change by Neha Sami, Ruchika Lall, Geetika Anand, Shriya Anand, 2022 - Sage Journals
- Sagi, A., Gal, A., Czamanski, D., & Broitman, D. (2022). Uncovering the shape of neighborhoods: harnessing data analytics for a smart governance of urban areas. *Journal of Urban Management*, 11(2), 178-187.
- Shikary, C., & Rudra, S. (2022). Urban growth prediction for sustainable urban management using Markov chain model: A study on Purulia municipality, West Bengal, India. *Journal of the Indian Society of Remote Sensing*, 50(11), 2229-2244.
- Tsenkova, S. (2021). *Comparative perspectives on urban governance, management, and quality of life*, 1st Edition. Routledge.
- UNESCO (2016). "Education in the city: United Nations global status report 2016". Retrieved from: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000246098>
- Urban(izing) University Strategic Planning: An Analysis of London and New York City by Jean-Paul D. Addie, 2019 - Sage Journals
- Zukin, S., & DiMaggio, P. (Eds.). (2018). *Urban life: Readings in the anthropology of the city*. John Wiley & Sons.